Ч. 68. (567.). Львів, второк дня 3. цвітня 1917. Рік III.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 10 сот.
На провінції 12 сот.
В занятих теріторіях 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Виходить що дня раз кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:	
На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

В краю і державі:	
На рік	32·— К.
„ півроку	16·— „
„ чвертьроку	8·— „
„ місяць	2·70 „

За границю:	
В Німеччині	37 мар.
В Америці	11 дол.
В инших державах	54 фр.

Митрополит ґр. Шептицький справді вертає!

ПЕТРОГРАД. Сюди прибув Митрополит ґр. Шептицький, котрому тимчасове правительство позволило повернути до Галичини. „Реч" хвалить сей крок нового правительства, котре поспішило ся направити кривду заподіяну голові уніятської Церкви в Галичині.

Революція в Росії.

Мадяри супроти російської революції.

БУДАПЕШТ (Ткб.). При кінци засіданя Палати послів зголошено отсе внесене підписане всіми членами опозиції: Ставляємо внесене, щоби Палата у формі ухвали заявила отсе: Нашому краєви і нашій Монархії виповів війну не російський нарід, але російський абсолютизм. Хоч і нині ще стоїть проти нас як неприятель російська армія, та однак щиро бажаємо, щоби російський нарід на всякий случай остав ся при конституційних вольностях, які собі виборов. Тому застерігаємо ся проти погляду, який розповсюднюєть ся тенденційно в неприятельській загранице, немов то угорський нарід, що бєть ся за конституційну свободу, міг коли небудь обернути своє оруже на привернене в Росії правліня самоволї.

БУДАПЕШТ (Ткб.). На нинішнім засіданю президент казав відчитати внесене Васонія і предложив, щоби се внесене стало на деннім порядку.

Міністер фінансів Телескі заявив, що правительство прихиляєть ся до предложеня президента, особливо, що в цілій повноті признає meritum внесеня. (Оплески в цілій палаті). В монархії нема чоловіка, який хотів би вмішувати ся до внутрішних справ Росії. Передовсім бажаємо бачити, що російське правительство тішить ся довірєм цілого російського народу, щоби ми могли заключити з ним почесний мир. (Оплески в цілій палаті). Бажаємо, щоби російський нарід постійно користав з благословеня мирного розвитку.

Гр. Апоні привитав се становище правительства в імени опозиції і висловив бажане, щоб нове російське правительство уможливило російському народови стати елементом тривкого мира, з яким бажає жити в найлїпших приязних і сусїдських відносинах.

БУДАПЕШТ (Ткб.). В палаті послів по промовах кількох послів, які з мирового становища висловили радість з причини перевороту в Росії, президент оголосив ухвалу, що допускаєть ся внесене Васонія під дискусію. Реченець, коли се внесене стане на деннім порядку, означить палата пізнійше.

Слїдуюче засїдане буде 12. цьвітня.

Російські Українці за зединенєм всїх українських земель.

ПЕТРОГРАД (Петр. Тел. Аґ.). Збори офіцирів з України, які відбули ся в Київі, приняли внесене в справі зединеня всїх українських земель і злученя їх в федерацію з вільною Росією.

Нове правительство супроти Поляків і Литовців.

ПЕТРОГРАД (Петр. Тел. Аґ), Тимчасове правительство зарядило утворене комісії, яка має управильнити польські справи. Її задачею буде ствердити, в яких місцевостях і в якім станї знаходять ся добра, що належать до публичних і правительственних інституцій Польщі, і рішити, як треба їх удержувати й адмініструвати до хвилї, коли будуть звернені польській державі. Далї комісія має установити відношене між державою й римо-кат. церквою. Комісія має також виробити постанови про полонених і покликаних під оруже Поляків, які знаходять ся під неприятельським панованєм. Президентом комісії іменовано Олександра Ледніцкого, посла до першої Думи.

АМСТЕРДАМ (Ткб.). До „Allgemeen Handelsblad" доносять з Петрограду: Тимчасове правительство займаєть ся вже справою польською і литовською.

Міністер судівництва впровадив закон про знесене всїх віроісповідних обмежень. Для Литви має бути утворена окрема рада, яка матиме за задачу полагодити ріжні справи політичні, господарські і просвітні. До сеї ради покликано 24 членів; половина з них Литовцї, а на решту складаєть ся 1 Росіянин, 6 Білорусинів, 2 Поляки і 3 Жиди. Незабаром сподїваются ся відозви до литовського народу, щоби він відбув у Петроградї загальний сойм.

Апанажові добра власністю народа.

ПЕТРОГРАД. Тимчасове правительство ухвалило до часу рішеня справи апанажових дібр конституантою признати всї апанажові добра власністю народу, якої доходи йдуть до державної каси.

Родзянко про воєнне положене.

ПЕТРОГРАД (Пет. аг.). Родзянко сповістив членів Думи, що після відомостий з фронту положене не оставляє нїчого до бажаня. Про положене фронту нема бесїди. Поки що з приводу відлиги годї сподївати ся рішаючих операцій.

Російська конституанта.

БЕРНО (Ткб.). До „Petit Parisien" доносять з Петрограду: Переговори правительства з комітетом робітників і жовнїрів в справі скликаня конституанти ще не покінчені. Правительство думає, що вибори будуть могли відбути ся в половинї лїта. Не усталено ще, в якій формі армія візьме участь в виборах. Полїтичне положене дальше замотане. Комітет робітників і жовнїрів контролює всї дїла правительства. На дїлї рішеня правительства мусить бути затверджені через комітет, заки їх можна буде оголошувати.

Реформи в Росії.

ЖЕНЕВА. Французькі часописи доносять: Рішено, що військо візьме участь в виборах до конституанти. Офіцири мають відтепер говорити до жовнїрів: „товаришу". Жовнїрам вільно поза службою носити цивільну одежу. Добра шляхти будуть сконфіскованї на річ селянських стовариშень; найбільше по 150 гектарів полишить правительство кождій шляхотській родинї.

Царицю хотїли побити.

МАЛЬМЕ, 23. с. м. відбули ся перед палатою в Царськім Селї великі демонстрації. Товпа хотїла вдерти ся до палати і злінчувати царицю. Ледви з великим трудом повело ся військови приборкати скаженість юрби. Опісля показав ся Керенський і представив, що цар підчинив ся й безусловно не буде пробувати протиреволюції, крім того треба вважати, що в палатї перебувають хорі.

Не пора на якунебудь месть. — Ся промова усмирила товпи і вони розійшли ся. В часї тої події цар мав дістати спазмів.

Нїмецькі і російські соціялїсти.

БЕРЛІН (Тбк.). Президія нїмецької соціял-демокр. партії вислала до міністра Штавнїнґа в Копенгазї телеґраму, щоби доручити її в Ду-

ми, з заявою, що соціяльна демократія Німеччини годить ся вповні з мировою маніфестацією, яку вислали російські соціялісти в Копенгазі до німецьких соціяльних демократів, в якій була висказана надія, що німецькі соціяльні демократи будуть строго побороювати всякі втручування в розвій російської революції. Зарззом німецька соц.-демократія желає російському пролетаріятови успіхів в стремлїню до політичної свободи і бажає, щоби політичні поступи російського народа причинили ся до скорого запевнення світови мира.

Війна.

Німеччина супроти заяви ґр. Черніна.

БЕРЛІН (Ткб.) В політичних кругах Німеччини висловлено повну згідність зі становищем, яке заняв ґр. Чернін в розмові з редактором „Fremdenblatt-у“ Між ин. стверджують: Нічого так не бажаємо, як найшвидшого переходу в відношенє мира з Росією, — мира однаково почесного для обох сторін. Тепер річ Росії відповісти на ясні і недвозначні заяви державних мужів Німеччини й Австро-Угорщини.

Злучені Держави супроти Німеччини.

ВАШИНГТОН. В понеділок кабінет мав останнє засіданє перед надзвичайною сесією конґресу. По засіданю в добре поінформованих кругах панувало враженє, що Злучені Держави є готові розпочати війну з Німеччиною. Можна з цілою певністю донести, що правительственні круги з огляду на останню промову державного канцлєра Німеччини не бачуть иншого виходу для свого краю.

Бої коло Станиславова й Бережан.

ВІДЕНЬ. (Ткб). В російськім комунікаті з 29. марта в уступі про західний фронт сказано: На північ від Станиславова в околиці села Сосниця неприятель по сильним арматним підготовленю і по киненю мін і бомб заатакував наші становища. Наш карабіновий і арматний огонь примусив його уступити до своїх ровів. Проба неприятеля перейти до офензиви на північний захід від Бережан скінчив ся нічим. В ночи з 26. на 27. марта ми висадили міну на схід від Бережан. По вибуху наші вивідники, як також Чехи і Словаки вдерли ся до неприятельських ровів. Наступом на баґнети виперто Німців з лисячих ям, до яких була схоронили ся. Полонено 21 Німців. Опісля наші вивідники уступили на свої становища. На решті фронту взаїмний огонь і вивідна діяльність.

Анґлїйські робітники за війною.

МІЛЯНО. (Ткб.) „Secolo“ доносить з Льондону, що анґлїйська робітнича партія вишле до Петрограду, Москви й инших великих міст Росії аґітаторів для аґітації серед російських робітників на річ воєнних цілий антанту. Виїде кількох послів.

Китайсько-німецька війна.

РОТЕРДАМ. „Daily Telegraph“ пише з Шангаї під д. 27 марта: Китайські власти всюди виготовляють листу Німців, що мешкають в Китаю. Припускають, що в найблизшім часі Китай виповість війну Німеччині.

В Еспанії кипить.

БЕРНО. (Ткб.) Французські часописи подають з Мадрита, що положенє є ще грізнїйше, хоч загальний страйк вже не грозить. Введено рішуче поступованє проти тих, що підписали маніфест.

Представники робітників, які вернули до Каталонїї, Саноїви і Біскаї мали бути увязнені.

Петроград загрожений.

ШТОКГОЛЬМ. Російський міністер війни мав видати таку проклямацію: грозить небезпека. Орґанізуйте оборону. Одна часть війська так настроєна, що не буде її можна ужити проти ворога. Але столиця не може капітулювати. Горожани мають зголосити ся зараз до окопових робіт.

ЦЮРІХ. „Temps“ доносить з Петрограду: Ходять поголоски, що Німці плянують наступ на Петроград. Вони мали згромадити на російськім фронті більше як 2 міліони жовнірів, а надто мають там мати резерву 400.000 жовнірів, не вчисляючи в те військо, стягнене з західного фронту.

З турецького звідомленя.

ЦАРГОРОД, 30 марта. Фронт на півострові Синайськім: Задні сторожі Анґлїйців заняті тепер обшанцьовуванєм свого становища. Помічення наших летунів ствердили, що богато анґлїйських колюмн відступає в полудневозахідну сторону.

Анґлїйці лишили понад 3000 трупів. Число здобутих мітрайлєз побільшило ся на 12, число скорострілів на 30.

Де буде офензива?

МЕДІОЛЯН. Еспанські критики воєнні обговорюють мнимо задуману Німеччиною і Австрією офензиву проти Італії, котра на їх думку має бути спрямована проти столиці Льомбардії і Пємонту, щоби звідси рушити на Францію.

Відповідно до сих великих завдань має бути та офензива піднята великанськими силами і дуже зорушеним військом.

Деякі знов часописи пишуть, що сеї офензиви не буде, бо російська революція побільшила для осередних держав небезпеку на східнім фронті.

Мирові поголоски.

ГАҐА. „Telegraph“ доносить з Льондону: Оноді поширили ся поголоски, що початок мирових переговорів недалекий. З тої причини вальори зелізного промислу дуже впали.

Мира і хліба.

ЦЮРІХ. Швайцарські купці, які в останніх днях вернули з Парижа, оповідають, що міродатні круги у Франції числять ся з близьким миром і визначують час в половині літа. Французькі купці при своїх замовленях у Швайцарії числять ся з тою можливістю.

Також в Італії думають, що революція в Росії прискорить мир.

По думці швайцарських часописий, не можна сумнїватн ся, що російський народ хоче мира і хліба. Коли теперішнє російське правительство не дасть Росії мира, то те правительство усуне народ.

Російський народ не хоче правительства, яке мало би його ще більше затягнути до війни, яку вже давно не веде ся на російський рахунок. Теперішна революція в Росії, се революція голодова і мирова.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 1 цвітня 1917.

Східний і південно-східний фронт:

Не було зміни.

Італійський фронт:

Наша добича з битв на полудне від Біґлії побільшив ся на 12 машинових крісів і 3 метачі мін.

На полудне від збору Стіп віперли наші війська неприятельський наступ в окресности початку Валь деі Ігелї.

Заст. шефа ґен. штабу Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 1. цвітня 1917

На західнім фронті:

Між Лен і Арра наступи сильних анґлїйських стежних відділів, ведені на широкім чолї зійшли на нічім.

Наступи кількох батальйонів на село Гонен сір Сожель (на південний схід від Арра), яку маємо в своїх руках, ми відперли.

Між шляхом з Перон до Гузокур а низиною потока Омільон Анґлїйці, в сутичках, в яких мали значні страти, посунули свої лінії о 2—3 км. Здовж гостинця, що веде зі Соасон на півн. схід, вчера наші батерії і машинові кріси мали ціль, яка оплатила ся в французьких військах, що йшли до наступу і відплили з поворотом, не осягнувши користи.

Наші вивідні наступи на північ від Раймс без власної страти, дали нам трохи полонених.

Нічю неприятельські відділи намагали ся вдерти до наших ровів на південний захід від Комбр, на схід від Ст. Мішель і в лісі Пароа. Всюди зараз їх зігнано.

На східнім фронті:

Не було зміни.

Македонський фронт:

Наші летуни струнули два палаючі бальони на припоні й обкинули з успіхом бомбами табори військ в кабдуці Серйь.

Перший ґенеральний кватирмайстер Людендорф.

„Спілка споживно-господарська“.

Стоїмо перед отворенєм нової української економічної інституції під назвою: „Спілка споживно-господарська“. Цілию сеї інституції є: закладати по містах і місточках харчівні, молочарні, споживчі спілки, консуми, оживляти незорґанізовані подібні підприємства, хоронити наше населенє перед визисками, подавати здоровий і дешевий харч і т. д.

Ціль прегарна. Статут нової інституції говорить сам про себе. — Єще перед воєнною заверухою, гурт львівських Українців і Українок рішив по нарадах приступити, найперше у Львові, до заснованя такої інституції.

Війна зупинила акцію. Позісталі тепер у Львові члени основателі продовжають розпочате діло і вже на день 9 с. м. о год. 3 по полуд. скликують до салі „Укр. Бесіди“ при вул. Костюшки ч. 1 перші загальні збори.

Певне є, що українська суспільність особливо міста Львова, повитає дуже радо народженє нової а так важної і потрібної інституції, якої брак в нашім місті передовсім давав ся відчувати.

Не було до сего часу своєї молочарні, харчівні, де би наша людина могла чути ся як у себе дома.

Гріш наш, тяжко запрацьований, плинув всегда в чужі кишені. При тім панував визиск і не один раз і нарута з нашої мови. А поживити конче треба було. Не було свого, йшло ся до чужого.

Кілько то приїзджає денно до Львова нашої інтеліґенції, а кілько селянства? Яке то число нашої суспільности харчує ся по публичних ресторанах? Возьмім лише під розваги, як велика сума наших гроший іде денно в чужі руки.

Длячого дальше мало би так бути? Чи нам треба чужинців спомагати? Приглянімо ся нашим подібним економічним інституціям, як гарно вони розвинули ся. Чейже нарід зрозуміє що лише в кличі „власними силами“ і „свій до свого“ дійдемо до бажаної цїли!

Нова інституція бере собі за ціль харчувати всіх, без ріжниці стану.

Зазначити на тім місци треба, що секція торговельна „Союза Українок“ зголосила свою поміч в праці нової інституції. Є проте певна запорука, що молоденьке товариство, якого статута вже затверджені, розвине ся як найкраще.

Нехай український загал прийме радо сю вістку, та впише ся в члени сего товариства і прибуває на збори. Один уділ виносить 10 корон.

☞ В нинїшнім числї „Українського Слова“ долучаємо чеки — на які просимо ласкаво присилати виключно жертви на великодні дарунки для У. С. С. і жовнірів ц. і к. армії.

За краєвий Комітет святочних дарунків для У. С. С. і жовнірів Українців ц. і к. Армії:

Евгенія Макарушкова, предсїдателька. **Одарка Навроцька**, секретарка.

НОВИНКИ.

— **Українська ґімназія в Тернополи.** Отець Климентий Слюзар, парох Сущина коло Тернополя пише під днем 8. II. 1917 року до свого сина, дра Романа між иньшим таке: „В Тернополи відкрито дня 15. I. 1917 р; українську ґімназію. Вписало ся 240 учеників. Директором проф. Ріпнинський, господарем VII. кляси Мирон Зарицький. Учить також др Цельський.“

— **З авдієнций у екс. намісника.** Проф. Студинського, що в справах „Учительської

Громади“ і комітету для виселенців перебував в Бялій, запросив ексц. ґр. Гуйн телефонічно на конференцію до Кракова. Авдієнція відбула ся дня 30. л. марта і тривала годину. Обговорювано університетську і добродійні справи.

— **Витаємо!** Перший теплий весняний дощик впав в суботу по полудни у Львові. Радіємо з його появи подвійно, а се тому, що заповів нам прихід нетерпеливо ожиданої весни, а відтак, що майже цілковито сполокав брудний сніг, який великими купами леж в собі спокійно розлогом по місті. Хто як хто, але маґістрат найбільше повинен бути вдячний першому весняному дощикови.

— **Гарний примір.** Шкільна молодіж з Проваля повіт Жовква зложила на руки своєї учительки Вп. Марії Диновської для ранених жовнірів молитвенники, місіонарі, образки, медалики, олівці і картки з дописками: „На спомин укр. жовнірам“. П. Диновська переслала сї дарунки комітетови помочі для ранених жовнірів у Львові, за що складаєть ся сердечне „Спасибіг“. При сїй нагоді звертає ся комітет з прошенем до всеї української суспільности о дароване молитвенників, книжок, переграних карт, шахів, доміна і т. п. дрібничок, котрі просить ся пересилати до Українського Жіночого комітету помочі раненим жовнірам, Львів, ул. Руська ч. 3.

— **Поворот зі сибірського засланя.** На основі загальної амнестії, яку оголосило нове російське правительство, підлягають безпроволочному увільненю всї посли чотирох Дум, засланї до каторги, всї учасники військових бунтів в армії і маринарцї, всї що належали до соціялістичних та инших народних партій, далї всї чужі священики і ті, що належали до заборонених релїґійних сект. До 80.000 засуджених покине тюрму і буде приверненних знов до своїх прав.

— **500 ваґонів румунської нафти.** Коло Орсови в коморнім урядї вислано пів тисячі ваґонів румунської нафти, з того 300 до більших міст Австрії, а 80 наборів ропи до угорських рафінерій.

— **На випадок атаку лїтаків на Львів.** Команда міста перестерігає населене Львова перед можливим атаком ворожих лїтаків. На випадок зближаючого ся атаку появлять ся в день на трамваях і на ратуши білі хоруговки, а в ночи погаснуть світла на улицях. Арматні стріли на цитадели означають трівогу (алярм). Бите в дзвони означає: небезпека минула. В часї атаку треба зараз сховати ся до найблизшої каменицї. Не стояти коло дверий і вікон. Погасити світла і удати ся на долїшнї поверхи. Хто був би тодї на поли, нехай положить ся на землю або сховає ся під дерева.

— **Львівська міська сторожа пожарна** потребує сейчас більше число молодих і здорових людей до служби пожарничої.

— **Фізикат м. Львова** повідомляє, що не видає свідоцтв до виїзду на святочнї ферії до повіту бобрецького і перемишлянського з причини значного розширеня епідемічних хоріб в тих повітах.

— **Заборона відчиту.** Дирекція поліції в Празї заборонила дрови Тобольцї виголошеня відчиту на тему „Становище Галичини в австрійській державі“

— **Злодійський альбум.** Дирекція поліції у Львові впровадила для удогідненя пошкодованих альбум з фотоґрафіями всїх нотованих злодіїв і взломників. Альбуми ті уможливлять публицї розпізнане виновника крадежи і в той спосіб не один раз прийдуть поліції в поміч у викритю виновника.

— **Статистика завішених видавництв в Австрії.** „Wiener Parlamentarischer Korr.“ доносить, що від цвітня до червня м. р. завішено урядово в Австрії 105 видавництв а то: 78 чеських, 13 італійських, 8 німецьких, 1 французьке, 1 румунське, 1 анґлійське і 1 жидівське. В тім часї відібрано почтовий дебіт 6 заграничним видавництвам а іменно 2 німецьким (з Голяндії і Швайцарії), 3 французьким (з Голяндії і Швайцарії) і 1 чеському з північної Америки.

— **Доповняючі вибори** чотирох членів повітової Ради у Львові для більшої посілости розписало намісництво на день 8. мая с. р.

— **Уласкавлене.** Цїсар уласкавив всїх 16 засуджених на кару смерти в процесї в Банялюцї. Вісьмом, між тими послам Ґрєїцови і Поповіцови замінено кару на досмертну тюрму, пятьом на 20 лїтну тяжку тюрму, двом на 16 лїтну, одному на 15 лїтну тяжку тюрму.

— **Найновійше розпорядженє** намісництва змінює ограничене споживаня мяса в той спосіб, що на будуче не вільно продавати і споживати мяса ві втірки і пятницї т. є. через два дни в тижни. Ві втірки можна продати і споживати баранину. Розпорядженє се входить в жите з дне[illegible] цвітня с. р.

— **Конкурс на стипендії.** Зряд м. Львова розписав конкурс на 6 стипендій з міських фундацій для сиріт хлопцїв і одну для дївчат по 144 кор. річно з речиньцем вношеня подань до 16. цвітня с. р.

— **Не буде пива!** Всї бровари в Австрії будуть в часї від червня до серпня степенно зачинені, а то для заощадженя угля і ячменю. Наслїдком сего десь від 1. липня не буде зовсїм пива;

— **Карти на мясо** увійдуть в жите за тиждаї. Працї в тій справі вже на укінченю. На одну особу припаде 12 до 15 декаґрамів мяса денно. Два днї безмяснї в тижни, будуть дальше обовязували. Рація мяса не буде у всїх краях держави та сама. Унормоване її наступить залежно від відносин апровізаційних в тих краях.

СКЛАДАЙТЕ ГРОШІ
на
ФОНД НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ

(Адреса: J. Romanczuk, Wien, Parlament.)

Др. Омелян Левицький

сотник Українського Січового війська, в горожанськім житю адвокат в Долинї (передше в Турцї), член Ширшого Народно Комітету, повіт. орґаніз. і муж довіря Укр. нац. дем. сторонництва, орґанїзатор численних народнїх інституцій в турчаньщинї і долинщинї — погиб геройською смертю дня 22. марта с. р. в Карпатах як командант т. зв. гуцульської сотнї.

Покійний роджений 31. 7. 1875 в Коломиї, був по скінченю краківського університету, де осягнув степень доктора прав, адвокатським концїпієнтом в Новім Санчи, де визначив ся як енерґічний співробітник тамошних будителїв народнього житя, неб. надсов. Петра Лїнинського (з якого донькою Оленою опісля подружив ся) та надсов. Івана Яворського. По відбутю практики осів як адвокат в Турцї, де став душею молодої та слабкої ще укр, орґанізації. За час вількалїтнього його побуту в Турцї скріпилась укр. орґанїзація так сильно, що з того повіту міг опісля вийти послом Українець. Покійний оснував в повітї Філії „Просвіти“ і „Сільського господаря“ заложив Кредитове Товариство, витворив при підмозї українського духовенства і учительства українську повітову орґанїзацію — так що коли опісля з приватних причин перенїс ся до Долини, укр. орґанїзація в Турцї розвивала ся вже власною силою дальше. Вложив Він в неї чимало труду і гроша як орґанїзатор і референт Читалень, Січий, віч і зборів в сїм гірськім темнім і тодї ще переважно москвофільськім повітї.

З вибухом війни став з рамени Боєвої Управи орґанїзатором Стрілецтва в Долинщинї, та явив ся в Стрию на чолї добровольцїв з Долинщини. Затягнув в лави Українського Січового Війська як звичайний рядовик. З кінцем вересня обняв як старший десятник одної т. зв. двайцяток, що мали вести підїздну війну в Бескидї. В жовтни 1914 став четарем в Курінї Шухевича, де обняв команду підїздної війни. Перейшов зі своєю четою турчаньщину та дійшов аж до Східницї, Борислава і Дрогобича, звівши по дорозї ряд щасливих сутичок з Москалями, в котрих визначив ся сміливостю, холоднокровностю, бистротою орієнтації і проворностю. В Бориславі захопив він в свої руки смілим підступом заст. уїзди. нач. Дрогобича Рапота, а в Кропивнику важні тайні російські военні документи. При відворотї нашої армії серед снїгів та заверюх громадив недобитків инших сотень та привів їх щасливо до Коша в Ґорондї. Вже одначе в першій половинї падолиста 1914 знов рушив в Бескид на підїздну війну, яку в снїгах і морозах провадив з невтомимою бравурою. В признаню заслуг став в грудни 1914 старшим четарем і поданий до відзначеня, якого до смерти не одержав. Як ст. четар брав участь в гірській кампанії і поході через Бескид. В приступах на Маківцї, опісля в поході через Болехів до Галича де як командант передної сторожі під російським огнем перший перейшов Днїстер і обсадив примісток коло двірця. В сїм часї став сотником. В Галичи був командантом станицї. Звідтам перебув Він похід над Стрипу і як командант передної сторожі дійшов 4. вересня 1915 поза Людвиківку аж до Серету. В позиційних боях над Стрипою командував своєю сотнею на Веселій де відперто численнї московські приступи та перебуто пекольні пальби ворога. Доси доля його хоронила, але здоровлє, підорване майже дволїтними трудами в полї стало недомагати. Сотника Левицького признано неспосібним до служби на фронтї і Він згідно з розпорядками Мін. кр. обор. що до суперарбітрованих стрільцїв — відійшов до свого полку кр. обор. де дізнав ся, що військо вважає Його ...рядовиком, Супроти сего добровільно зголосив ся до служби в поли як стрілець і дня 27. падолиста 1916 вийшов з Коша на чолї т. зв. гуцульської сотнї в буковинські Карпати, на найбільш експонованих позицій. Там і погиб геройською смертию 22. марта с. р. Дня 24. марта с. р. поховано Його на верхах Кірлїбаби.

Був се Січовик характерник, що смертю засвідчив Свої ідеали, один з найсвітлїйших, яких видало стрілецтво. Почуте обовязку, пожертвоване свого Я аж до самовідреченя, геройська сміливість та проворність, а при тім скромність та брак вякої зависти і фалшивої амбіції були Його прикметами. Був взірцем українського борця за волю. В. Й П.

Покійний лишив вдову і двоє сиріт.

Дня 4 цвітня с. р. відбудеть ся в Січ. Коши торжественне заупокійне Богослужене в память сотника-героя.

*

* *

Крім сеї посмертної згадки одержали ми ще другу і подаємо її тут.

Шуміли лїси, журчіли гірські потоки, красувались пишнотою верхи Кірлїбаби, як просторами вселенної пронеслось живе, многонадійне слово — весна!

Забились серця в збідженних, слабких грудях, прояснїли блїді, умучені лиця боєвиків і очи заблистїли милим сяєвом — в тихій молитві до — сонця золотого.

Зраділи і нажі Стрільцї-Гуцули. Дивились радісно на свої любі полонини, раділи обновленій землицї, а думками линули до мережаних ланів, до золоверхого Києва. неслись на білих крилах туги з поклоном на Тарасову могилу.

А все те — з благотворною весною.

І Ти, наш Січовий Герою, дивив ся бадьоро в будучність. Хоч і далеко від всего Товариства боровсь Ти зі всїми перепонами злорадних людий і днів, кував безвпинно ті дрібнї, безсмертнї огнива до золотого вінця народної свободи.

„Робота йде“ — писав Ти недавно до мене, радїючи, що сотня добуває собі щораз більше признаня і довіря у висших командантів, а любови і привязаня у населеня.

Не довелось Тобі одначе діждати свята обнови, бо золота зоря України вибрала Тебе на свого пророка. Твоя геройська смерть, се найбільша і безсмертна запорука трівкости і слушности української ідеї!

Народ, який має синів, що покинувши становище, жінку, діти, як простї стрільцї стають до борби за його красшу долю, се — народ будучности, народ сили, а його доля записана незатертими буквами в рядї народів світа!

А Ти, Український Леґіоне, гордий своїм сотником-героєм, кріпись його жертвою і бодро співняй слова народного заповіту

Вперід — до сонця золотого!

Грицько Трух, четар У.С.В.

Олекса Володославський,

У. С. Стрілець, поляг геройською смертю враз зі своїм сотником Д-ром Ом. Левицьким.

Оба ранені відламками ґранату, спочили вічним сном за волю та славу Неньки-України.

Вічная Їм память!

ОПОВІСТКИ.

Второк, дня 3. цвітня 1917.

Нині: 3. цвітня гр.-кат. Якова преп., римо-кат. Рихарда.

Завтра: 4. цвітня гр.-кат. Вас. с. і Ісаака, римо-кат. Ізидора еп.

Послїдні вісти.

ВІДЕНЬ. Союз поступово українськай в Росії зажадав:

1) негайного видїленя України з російської держави;

2) управненя української мови;

3) свободи віроісповіданя;

4) привернення прав українському населеню в окупованих областях Галичини і Буковини.

Українські соціялісти жадають негайної державної независимости цілої України.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 2. цвітня.

Східний фронт:

На фронтї архикнязя Иосифа скріплена боєва діяльність. В долинї Еляміс відперто слабший — а на полудне від долини Уз сильнійший російський наступ, причім неприятель потерпів значні втрати. В Карпатах лїсних успішна діяльність наших вивідних відділів. В Галичинї східній і на Волинї не приключило ся нїчо важного.

На італїйськім і півд.-східнім фронтї.

Без зміни.

Заступник шефа Генерального штабу
пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

Західний фронт:

Мім Аррам а рікою Есн вчера і сегодня рано вивязали ся сутички головно між гостинцями, що ведуть з Бопин до Кроазіль і до Каброа як також на обох берегах Соми на захід від Ст. Квантен Французи і Анґлїйцї увели в бій значні сили, котрі в наслїдок діяльности нашої артилерії відступали і тільки по значній втратї і по полишеню в наших руках 50 полонених і кілька скорострілів зискали на теренї супроти наших військ, що по думцї приказу уступили. Також по обох сторонах каналу, що веде з Оас до Есн і на пласкоузгірю Врені французькі наступи в наслїдок повного ділання наших батерій, подрібно обзнакомлених з тереном здужали посунути ся наперед тільки по значних втратах і на не великий простір.

В Шампанії нищачий огонь нашої артилерії звернений на рови, котрих війська були приготовані до борби, повздержав французький наступ на горбок на полудне від Ріпон.

На східнім фронтї:

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

Над Двиною огнем ударемнено наступ Росіян. На захід від Луцька коло Свиню наш відділ забрав з ворожих ровів кільканайцятьок бранців.

Фронт ґенерала полковника арх. Йосифа.

На Людовій в Лїсних Карпатах наші вивідні відділи в часї одного з численних підїздів знищили через висаджене в вовдух мінове поле заложене через ворога. Проти граничних горбків по обох сторонах долини Уз Росіяни по сильнім арматнім острілюваню рушили до наступу але їх військо, що йшло до штурму ми розбили огнем а в однім місци в рукопашній борбі.

Фронт маршалка пільного Макензена:

Нічо нового.

Македонський фронт:

Між озерами ворожий вивідний наступ остав без успіху. На північний захід від озера Дойран один наш відділ вдер ся до анґлїйського становища, витяв часть залоги і повернув з кількома полоненими.

Перший ґенеральний квартирмайстер Людендорф.

Видає і відповідає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.